

holde Administrationens Embedsmænd horte herfra, skulde der aldrig være Anledning til de mangfoldige Misligheder, og til de mangfoldige trættende Forhandlinger, som Danmark har været udsat for i saamange Aar.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig dog, at det, som den ærede sidste Taler berørte, ikke hører saameget hjemme her som paa en Valgtribune, naar en Embedsmænd stod der, og man vilde forhindre hans Valg, kunde det maaskee være passende at fremsøre, at han ikke hder, men kun tager, og, at han bør blive ved sit Embede; det staaer imidlertid efter min Mening ikke i en saadan Forbindelse med det stillede Endringsforslag, at der kan for mig være Anledning til at oplyse det meget Skjæve deri, som vist desforuden ogsaa er saa iøienfaldende, at det er unødvendigt videre at dvæle ved det. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) understøtter Forslaget, men det er just ikke med nogen Reserlighed (Tscherning: Nei, ved Gud ikke, det er med Ukhærlighed!), det er ikke med noget egentlig velvilligt Sindelag (Tscherning: Nei, det skal Ingen sige om mig!). Men lad os see engang, om det ikke kunde lykkes, inden vi forlade Sagen, at tilveiebringe en større Velvillie for Forslaget. Der var stillet et andet Forslag, nemlig af det ærede Mindretal (S. A. Hansen), som imidlertid nu er taget tilbage. Det gik ud paa at lade den hele Position falde bort baade som Indtægt og som Udgift (S. A. Hansen: Nei!). Jeg opfatte det ærede Mindretals Forslag saaledes (Tscherning: Det gik tværtimod ud paa at holde Summen baade paa Indtægts- og Udgiftssiden). Hvis man vilde gaae ind paa det Forslag, at lade Summen falde bort baade som Indtægt og som Udgift, vilde man see, at der ikke kunde være mindste Tale om, at der skulde være skeet noget Indgreb i Ens constitutionelle Rettigheder, saa laa Reformen for urørt og kom senere til Afgjørelse, naar man havde den for sig i dens hele detaillerede Skikkelse. Naar man samtidig med at bestemme, at Istedetfor Sportler skulde der indtræde faste Lønninger, tillige bestemte, hvorledes Lønningerne skulde være, var Sagen klar; men det, at man saa

ledes vil dele Sagen i to Dele, den ene, at Sportlerne skulde indflyde i Statskassen, og at der Istedetfor dem skal gives faste Lønninger, og den anden, at Lønningerne senere skulde fastsættes, det er det, der frembringer Vanskelighederne. Istedetfor at det ellers er en Grundsaetning, at det Bestaaende forbliver uforandret, indtil man Alle ere blevne enige om Forandringen, og hvorledes den skal gaae for sig, vil man her slaae fast, at Sportlerne skulde ophøre og faste Lønninger træde Istedet, uden dog samtidig dermed at bestemme, hvorledes Lønningen skal være. Deri ligger den hele Vanskelighed. Nu har man anseet det for uanselig Istedetfor at udsætte Sagen til en senere Tid at tage Bestemmelse derom gjennem Lovgivningen, at træffe de nærmere Bestemmelser, som her ere foreslaaede, om, hvorledes Reformen skal gaae for sig; men selv om der slet ikke stod Noget, selv om Bestemmelsen her var gaaet ud, tvivler jeg dog ikke paa, at Regjeringen jo vilde have taget det paa sig at gennemføre Reformen efter bedste Evne, og da senere komme her og forlange paa en Tillægsbevilling den fornødne Bemyndigelse, forsaavidt der var Tale om at give faste Gager, men naturligtvis saaledes, at, hvis det ikke skulde lykkes at tilveiebringe Samstemning om det Hele, maatte det Bestaaende for blive uforandret. Dette er den gamle Regel, som gjaelder om alle mulige Forandringer, at det Bestaaende har en Ret, og at man maa være enig om Forandringerne, inden man ophæver det Bestaaende. Det viser sig imidlertid her, at man, Istedetfor at holde fast paa dette, er kommen ind paa at træffe Bestemmelser med Hensyn til den faste Lønning, idet man giver Regjeringen en Bemyndigelse i saa Henseende, som dog begrænses ved et Maximum. Hvorledes nu denne Bemyndigelse vil blive benyttet, det er Noget, der først vil sees, naar det Finantsaar, hvorom det her er Tale, er tilende, og jeg haaber, at det da vil vise sig, at der ikke er taget mindre Hensyn til Landets Finantser end til Tjenestens forsvarlige Besvørgelse. Jeg kan paa ingen Maade opstille Klasser mellem dem, der tage, og dem, der hde; det er efter min Mening en saadan hdre materiel Betingelse, der ikke holder Stik. Jeg